

zabitten üçünün tekaüde ırcar doğru olduğuna Meclisi Âlice ve ikisinin de muvazzaf olarak hizmete alınmalarına dair Devlet şûrasınca karar verilmiş ve bu kararların da infazı lâzımgelmiş olduğundan muameleleri birbirinin aynı olduğu halde haklarında başka, başka karar verilen bunlar ve diğer zabıtlar hakkında yapılacak muamelenin tayini zmnında Meclisi Âlice bir karar verilmesi istenildiğinden muktazasının ifası için Dahiliye vekilinin tezkeresi ve Devlet şûrası kararlarının gönderildiğine dair Başvekâletin 17 - XII - 1932 tarih ve 6/3302 numaralı tezkeresile Millî Müdafaa encümeninin mazbatasına bağlı diğer evrak ile birlikte encümenimize havale buyurulmakla Dahiliye, Maliye, Millî Müdafaa vekillerile Umum jandarma kumandanı hazır olduğu halde tetkik ve müzakere olundu.

Cereyan eden müzakere ve Hükümet tarafından şifahen verilen izahata nazaran 325 tarihli askerî tekaüt kanunu ahkâmına tevfikân tekaüde sevkedildikleri halde 5 nisan 326 tarihli ihtiyat zabitanı teşkilâtı hakkındaki kanunun dördüncü maddesinin son fıkrası mucibince tekrar muvazzaf hizmete almarak bir müddet istihdam edilen otuz kadar zabitin 1683 numaralı askerî ve mülkî tekaüt kanunu dairesinde yeniden tekaütlerinin icra edildiği ve mümâsilleri olan 11 zabıt hakkında işbu mütezat kararlar dolayısıyla haklarında bir muamele yapılamadığı anlaşılmıştır :

1 - Devlet şûrası kararları vacibülnfaz bir hüküm olduğu cihetle onun hakkında mütalea serdetmenin imkânı yoktur.

2 - Yeni tekaüt kanunu mucibince yeniden tekaüt edilen otuz kadar zabitin hakkı mükteseplerinin ihlâlinin doğru olmadığı açıktır.

3 - Büyük Millet Meclisi Arzuhal encümenine müracaat eden iki zabitten birisi hakkında Meclisi Âliden çıkan 694 numaralı karar ve diğeri için dahi 1683 numaralı askerî ve mülkî tekaüt kanununun 7 nci maddesine göre muamele ifasına ve binnetice yeniden tekaüt edilmelerinin mümkün olmadığına karar verilmiştir.

Yukarıda arzedilen ve yekdiğerine mübayın karar ve muamelelerin tashihi için Hükümetçe ne bir kanun veya maddenin tefsiri istenilmiş ve ne de yeniden bir teklifi kanunî sevkedilmiştir.

Bu vaziyette olanlardan henüz muamele görmemiş olanlara munhasıran tatbik edilmek üzere bunların Büyük Millet Meclisi Arzuhal encümenine müracaat etmeleri ve müşarileyh encümenin dahi müsavatsız vaziyeti bertaraf etmesi için her biri hakkında Meclisten ne gibi bir karar alınması lâzımgelceğinin tayini muvafık görülmüştür,

Lise ve orta mekteplere alınacak leylî meccanî talebe hakkındaki kanunun 3 uncu maddesinin tefsirine mahal olmadığına dair

(Resmî Gazete ile neşir ve ilân : 26/IV/1933 - Sayı : 2385)

No.
749

Bir sene her hangi bir sebeple sınıfta kalan ve bu yüzden leylî, meccanî olmak hakkını kaybeden talebenin tazminatı tâbi olup olmayacağı hakkında Maarif vekâletinin uğradığı tereddüt gerek 915 numaralı kanunda ve gerek 1237 numaralı kanunun mütalea ve tetkikinden sonra varit görülmemiştir. Çünkü 915 numaralı kanun, meccanî leylî talebenin ne suretle kabul edileceğine ve 1237 numaralı kanun ise böyle alınmış talebenin mükellefiyetleriyle maruz olacakları tazminata aittir. 1237 numaralı kanunun 3 üncü maddesine göre tazminat ancak o maddede sayılan sebeplerden dolayı mekteplerden çıkarılacak talebeye munhasırdır. 915 nu-

maralı kanunun tefsiri istenen üçüncü addesi ise leylî meccanî talebenin bir sene terfi edemediği takdirde bu hakkı kaybedeceğini ifade ediyor. Şu halde her hangi bir sebeple yalnız bir sene sınıfında kalan talebe mektepten çıkarılmayarak tahsilini ikmal edebilecek ve neticede kendisine evvele leylî olmaktan dolayı 1237 numaralı kanunun 1 inci maddesile tahmil olunan mükellefiyetleri yine yapabilecektir. ve bu kanunun 3 üncü maddesindeki sarahate nazaran 915 numaralı kanunun yine üçüncü maddesinde tereddüdü mucip ve tefsiri istilzam eder bir vuzuhsuzluk mevcut değildir (*Cilt 13 - Sayfa 3 ve Cilt 14 - Sayfa 68, 80: 81*).

22 nisan 1933

Jandarma efradı kanununun 1 inci maddesinin değiştirilmesine lüzum olmadığı hakkında

(*Resmî Gazete ile neşir ve ilâm : 26/IV/1933 - Sayı : 2385*)

No.
750

22 haziran 1930 tarih ve 1706 numaralı jandarma kanununun birinci ve dördüncü maddelerine göre jandarmanın askerî bir kuvvet olmasına ve;

1111 sayılı askerlik mükellefiyeti kanununun birinci maddesinin son fıkrasında (neferden zabıt vekiline «hairç» kadar olanlara efrat denir) cümlesile efrat tabiri izah ve tarif edildiği gibi;

1632 sayılı askerî ceza kanununun üçüncü maddesinde yazılı (askerî şahıslar müşürden zabıt vekiline kadar zabıtlar ile başgedikliden nefere kadar efrat ...) şeklindeki cümlesi de küçük zabıttan başka bir şey olmayan başgediklinin dahi efrattan sayılacağını göstermesine ve;

1861 numaralı kanunun (Jandarma efradı hakkında olan kanunun) adı dahi küçük zabıtların efrattan olduğuna delâlet etmesine binaen;

Mezkûr 1861 numaralı kanunun birinci maddesinin, malza efrat derecelerini göstermek kastile, tadiline lüzum olmadığı takarrür etmiştir (*Cilt 11 - Sayfa 38 ve Cilt 14 - Sayfa 68, 81*).

22 nisan 1933